Anno 1837. N°. 25.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 27 FEBRUARIJ.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 26sten Februarij.

Men meldt uit 's Gravenhage van den 24sten dezer:

Bij resolutie van het Departement van Financiën, is, in aanmerking, dat men ontwaard heeft, dat de uitlegging, welke bij resolutie van den 30 Julij 1827 aan zaaijen van het als onogelijk beschouwen van zekere vaartuigen, met jukken of klampen voorzien, is gegeven, ten einde de uitvoering der wet, in den geest des wetgevers, gemakkelijk te maken, wel verre van aan dat doel te beantwoorden, in sommige gemeenten de bepalingen der wet zelve geheel doen voorbijzien, en tot misbruiken aanleiding heeft gegeven; op de uitlegging in zoo verre teruggekomen, dat het bestaan van jukken of klampen, de vaartuigen als zeeschik zal moeten doen beschouwen, ten zware de bedoelde jukken of klampen uitsluitend dienden en noodzakelijk waren tot het leggen eener losse loopplank aan eene of aan de beide zijden des vaartuigs, onder voorwaarde, dat de bedoelde jukken of klampen, in dat geval, ten minste twee Nederlandsche ellen van elkander, of van de voor- of achter-docht of plecht van het vaartuig verwijderd zullen moeten zijn.

— Bij resolutie van Zijne Exc. den Minister van Financiën, is te kennen gegeven, dat naar dezelfs vermoeden, in vele gemeenten, ten aanzien der bij art. 12 der wet van 16 Junij 1832, gemaakte bepaling, volgens welke de betaling op de patenten door de, in hunne vaartuigen wonende, en geene binnenrivieren bevarende schippers verschuldigd, onder intrekking der vroeger verleende vrijdommen, des noods for on een derde kan worden gebragt van die voor de niet vrijgestelden, bij de wet van 6 April 1823 vastgesteld, niet overeenkomstig den geest der wet gehandeld wordt, door steeds het minimum van de taks op die vaartuigen toe te passen; mitsgaders dat het Zijne Exc. gebleken is, dat, ondanks de veelvuldige herinneringen aan de gemeente Besturen, om in de patenten der schippers de omschrijving met de meest mogelijke juistheid en de vereischte volledigheid te bewerkstelligen, ten einde het onderzoek met eenige vrucht zou kunnen plaats hebben, echter dit gedeelte van de dienst nog zeer veel te wenschen overlaat. Dienvolgens is de landcht van ambtenaren den belastingen op beide punten gevestigd geworden, en, met betrekking tot het eerstbehandelde, aan zetters en controleurs, zoo veel noodig, eene meer oordeelkundige toepassing der wet te dien opzigte, ernstig aanbevolen, ook dewijl de voorbeelden geenszins vreemd zijn, dat de meerdere toegevendheid, te dezer zake in vele gemeenten gebezigd, mede de schippers van andere gemeenten of gewesten uitlokt, zich met hunne vaartuigen, ter bekoming van patent, derwaarts te begeven, waar zij het minste daarvoor zullen hebben te besteden.

— Den 23 Februarij is door het Hof van Assises te Amsterdam, *Berend Klaas Heins*, schuldig verklaard aan moedwilligen doodslag, veroordeeld tot de straf van het zwaaijen met het zwaard over het hoofd en tienjarige gevangenschap.

— Het *Algemeen Handelsblad* van den 25sten dezer bevat het volgende:

Omtrent den jongsten door Pruissen genomen maatregel wegens de scheepvaart, meldt men ons thans nader, dat dezelve alleen betrekking heeft tot de riviervaart, en voor ons vooral gewigtig is, voor zoo ver betreft de vaart op den Rijn, dat namelijk vroeger Pruissen aan alle vlaggen vrijdom van de verschillende Rijn-tollen had verleend, mits de goederen door die vlaggen aangebragt, in eene Pruissische haven werden gelost; dat de strekking van den tegenwoordigen maatregel is, om die vrijstelling te beperken tot Beijersche, Wurtembergsche, Badensche, Hessische en Frankforter schepen, zoodat, onder anderen, de Nederlandsche schepen in deze voordeelen niet meer zullen deelen. Wij vernemen verder, dat ons Gouvernement pogingen aanwendt, om bij Pruissen de intrekking van dezen maatregel, die met primo Maart 1837 moet in werking komen, te verwerven. Men voegt er bij, dat het Gouvernement aan de Nederlandsche Rijnschippers eene schadeloosstelling zou toegezegd hebben voor de nadeelen, welke zij zouden lijden, indien de Pruissische Regering zich niet wilde laten bewegen, om de nieuwe bepaling in te trekken.

Men meent uit de Kabinetsorder des Konings van Pruissen, van 26 December 1836, waarbij het nieuwe tarief wordt goedgekeurd, te mogen opmaken, dat de Pruissische Regering, indien Nederland aan de Pruissische onderdanen eenige voordeelen met betrekking tot de Rijn-tollen verleende, ook wel geneigd zou zijn, dit te erkennen, door het verleenen van wederkeerige voordeelen aan de Nederlandsche onderdanen.

— Uit Rotterdam wordt van den 24 Februarij gemeld:

De afgeloopene nacht is al weder voor zeer vele inwoners dezer stad zeer noodlottig geweest, de hevige Noordwesten wind heeft het water zoo zeer opgezet, dat hetzelve in de buitenstad met den vloed van 1776 gelijk stond, en maar 6 à 7 duim verschilde met den alhier bekenden allerhoogsten vloed van 1825. Alle kelders en woonplaatsen in dezelve waren vol geloopen en in vele pakhuizen heeft men meer of minder aanzienlijke schaden. Hier en daar vindt men door den sterken wind omvergewaaide schoorsteenen, een bovenste gedeelte van een huis op den hoek der Vischsteeg en Wijnstraat zijn ingeworpen en verder hebben nog andere ongelukken plaats gehad.

Uit de *Dordrechtsche Courant* leese men, onder dato den 24 Februarij:

In den afgeloopen nacht hebben wij hier wederom zwaar stormweer gehad, en de wind daarbij naar het Noordwesten geschoten zijnde, hadden wij heden morgen, omstreeks 8 ure, eenen buitengewoon hoogen vloed, die naauwelijks een voet beneden den tot nog toe hier bekenden hoogsten vloed van 4 Februarij 1825 bleef. Door den storm zijn wederom verscheiden geveltoppen en een aantal schoorsteenen omgewaaid, en andere schaden aan huizen, molens en andere gebouwen toegebragt. Ook de schepen, vooral op de rivier, hebben veel te doorstaan gehad.

De aankomst der posten is, onder deze omstandigheden, buitengewoon vertraagd geworden. De binnenlandsche en Duitsche brievenmalen zijn verscheide uren over den tijd aangekomen, en de Fransche post, die hier omstreeks middernacht moet aankomen, doch in den afgeloopen nacht en voormiddag aan den Moerdijk niet schijnt te hebben kunnen overkomen, is eerst bij het ter perse gaan dezer ontvangen.

— In België en bijzonder omstreeks Antwerpen, heeft de storm ook groote verwoesting aangerigt. Er is een dijk doorgebroken, waardoor 35 menschen, die zich op den straatweg naar Gent bevonden, in het water zijn omgekomen.

AMERIKA.

NEW-YORK den 2 Februarij. *Santa-Anna*, Voorzitter van de Republiek van Mexico, was in Januarij te Washington aangekomen, aldaar door den Voorzitter *Jackson* zeer vriendelijk ontvangen en had met hem lange conferentien gehouden. Het besluit van dezen laatste echter moet zijn, zich niet met de binnenlandsche aangelegenheden van andere natien in te laten. — In den Senaat zelven van de Vereenigde Staten hebben sommigen zich voor de afscheiding van Texas van Mexico verklaard, anderen een tegenover gesteld gevoelen geuit, vooral omdat de slavernij te Texas geoorloofd was, en men dus alle vrees had tot voortduring van den slavenhandel. — In Mexico schijnt men niet zeer voor *Santa-Anna* gezind te zijn en hem niet meer als Voorzitter te zullen beschouwen. Er waren uit Mexico bevelen naar de zeehavens afgezonden, om Generaal *Santa-Anna*, zoodra hij zich op eenig punt mogt vertoonen, dadelijk, als schuldig aan eene zamenspanning tegen het Gemeenebest, voor eenen krijgsraad te regt te doen staan. Al verder werden steeds troepen bij Mexico naar het Noorden gezonden, om den oorlog tegen de Texianen met kracht door te zetten. De Generaal *Bravo* stond, volgens de laatste berigten, met 4000 man, te Saltillo. Met die zucht om de Mexicanen ten onder te brengen, stond de verbittering der Mexicanen tegen de bewoners der Vereenigde Staten in naauw verband. Sommigen dier in Mexico aanwezige bewoners hebben reeds hier en daar honende bejegeningen moeten ondergaan, en de geschillen tusschen het tegenwoordig Hoofdbestuur van Mexico en den Noord-Amerikaanschen Gezant bij hetzelve zijn zoo hoog geloopen, dat deze laatstelijk zijne passen heeft gevraagd, en den 28 December uit de stad Mexico zou vertrekken, om over Vera-Cruz naar zijn vaderland weder te keeren. Eene vredebreuk tusschen het Gemeenebest Mexico en dat der Vereenigde Staten behoort dus meer dan te voren tot het rijk der mogelijkheden.

Eenige dagen voor den 30 Januarij is bij de Noord-Amerikaanschen Staten eene wet ingediend, strekkende om het tolltarief zoodanig te veranderen, dat de opbrengst der in- en uitgaande regten voortaan de behoeften der Bondgenootschappelijke kas niet zoo zeer overschreed. De inkomende regten op wollen en katoenen goederen zouden, volgens dit voorstel, slechts weinig veranderen, maar daarentegen zoude de invoer van wijn, zout, bijouterien enz. geheel vrij worden. Men meende echter, dat dit ontwerp wel gedurende de tegenwoordige zitting van het Congres onafgedaan zou blijven. Ook over het ontwerp, om voortaan de ledig liggende landerijen niet meer aan speculanten, maar aan eigenlijke landverhuizers te verkoopen, is in het breede in den Senaat gehandeld. Ook deze verandering heeft ten doel, om te zorgen, dat in de Bondgenootschappelijke kas zich in de toekomst niet meer zulk een belemmerend jaarlijksch overschot bevindt, als sedert eenigen tijd het geval is geweest.

TURKYE.

KONSTANTINOPEL den 22 Januarij. De manschap van de Engelsche door de Russen genomen brik *Vixen*, is te Sebastopel losgelaten en door den Admiraal *Lazarieff* hierheen gezonden zijnde, in de laatste dagen aangekomen.

— Nog meldt men uit Konstantinopel van den 25 Januarij:

Volgens berigten uit Smyrna heeft eene hevige aardbeving de stad Jaffa in eenen puinhoop veranderd; van de 15,000 ingezetenen dier stad zijn er niet minder dan 13,000 onder de bouwvallen begraven. Het buitengewoon warme weder, dat tegenwoordig ook alhier heerscht, verwekt bij de bewoners van Konstantinopel eenige vrees voor dergelijke onheilen. Intusschen is de pest, de groote plaag der hoofdstad, ondanks de heerschende hitte, afgenomen, na een zevende gedeelte der bevolking weggesleept te hebben.

De laatste brieven uit Smyrna brengen eene tijding aan, die, zoo zij zich bevestigt, een waardigen tegenhanger oplevert van een bekend vodraal te Algiers, met dat onderscheid alleen, dat hier de rollen tusschen Barbaren en Europanen omgekeerd zijn. De Engelsche Consul namelijk te Tripoli, de bekende *Warrington*, was in twist geraakt met *Tahir*-Pacha en daarbij zoo driftig geworden, dat hij den Pacha met zijne zweep in het gezigt had geslagen. Deze, een zeer trotsch en wraakzuchtig man, zal voorzeker niets verzuimen, om zulk eene beleediging niet ongestraft te laten. Ook schijnt de heer *Warrington*, te dien opzigte niet geheel gerust te zijn, daar hij mij onlangs verzocht heeft, dat eenige oorlogschepen uit Malta naar Tripoli mogten gezonden worden.

— Nadere berigten omtrent de in Syrie den 13den plaats gehad hebbende aardbeving bevatten, dat behalve Jaffa, ook Tiberias en eene geheele reeks

van steden en dorpen in die omstreken geheel of ten deele verwoest, en een groot deel der bevolking omgekomen. De gemeenschap met Jeruzalem was gestremd, en men vreesde zeer ook den ondergang van die stad te vernemen. Te St. Jean d'Acre waren al de eerst onlangs door *Ibrahim*-Pacha aangelegde vesting-werken vernield. Te Seyde waren mede een groot aantal huizen onder geworpen, waarbij ook de vrouw van den Franschen Consul was omgekomen.

— Uit Smyrna schrijft men van 22 Januarij:

Wij hebben berigten uit Alexandrie tot 31 December. *Yarim*-Effendi, de Gezant der Porte, was uit de quarantaine ontslagen, en met eenen prachtigen stoet naar Kaïro op reis gegaan, alwaar terstond de conferentien met den onder-Koning moesten beginnen. *Ibrahim*-Pacha had onverwacht eenen renpenning aan zijnen vader gezonden met het berigt, dat hij ingevolge naar Kaïro komen en het Beyramsfeest aldaar doorbrengen zoude overeenkomstig den wensch des onder-Konings. Hij scheen zijne reis alleen wegens den dood van *Reschid*-Pacha uitgesteld te hebben, maar door de vredelievende maatregelen der Porte gerust gesteld te zijn. Hij begeeft zich te land naar Aegypte.

— De toestand van Aegypte wordt, in brieven van reizigers, omtrent het einde van December, als zeerjammerlijkst afgeschilderd. De vruchtbaarste landstreken waren woest en ontvolkt, en tusschen Kaïro en Alexandrie zag men niets dan bijna naakte en uitgehongerde menschen, die zich, bij gemis van geschikte woningen, in holen moesten verbergen. In Syrie zag het er, volgens deze brieven, niet beter uit, en de gruwelen, aldaar door de Aegyptische soldaten gepleegd, gingen alle beschrijving te boven.

RUSLAND.

Zijne Majesteit de Keizer heeft bij eene ukaze eenige bepalingen verordend, op het oprigten van actie-maatschappijen, waarbij actien aan houders verboden zijn, even als koop-contracten tusschen bijzondere personen, wegens leveranties op tijd, waarop niet alleen door de regtbanken geen regt zal gesproken worden, maar die gestraft zullen worden op dezelfde wijze als hazardspelen.

— Den 5 Februarij zijn te Petersburg de stoomwagens op den ijzeren spoorweg tusschen Pawlosk en Zarskoje Selo wederom gereden, en hebben dien dag daarvan wederom 1833 personen gebruik gemaakt. Wanneer men nu in aanmerking neemt, dat de spoorweg nog niet tot Petersburg gaat, en dat ieder van daar, om tot den spoorweg te komen, voor eene sleds van 15 tot 20 roebels betalen moet, dan laat zich daaruit afmeten, hoe veel gebruik men van den spoorweg verwachten kan, wanneer die in Petersburg zelve zal aanvangen.

— Den 17 Januarij is in Zweedsch Lapland, bij volkomen heldere lucht, en eene koude van 6 graden onder nul, volgens *Fahrenheit*, een vrij sterke schok van aardbeving ondervonden, vergezeld van een sterk met den donder gelijkheid hebbend gedruisch in de lucht, dat van het N. O. naar het Z. W. scheen te gaan.

NOORWEGEN.

Weinig tijd voor dat de onlangs wederom gesloten Noordweegsche Storthing uiteen ging, heeft dezelve een adres aan de Regering opgemaakt, waarin eenige grieven worden opgegeven, die men aanzien van Zweden bestaan. In den aanvang van dit stuk herinnert de Storthing den Koning aan het grondbeginsel der vereeniging van Noorwegen en Zweden, te weten, aan de volkomene gelijkheid van regten, die tusschen de beide Rijken bestaan moet, en daarop beklaagt zij zich, dat dit grondbeginsel geenszins in acht wordt genomen. Ter staving hiervan wordt aangevoerd, dat de oorlogsvlag van Noorwegen, welke, volgens de grondwet, eene Unie-vlag moest wezen, geene andere is, dan de *Zweedsche vlag* met toevoeging slechts van een bijzonder teeken, hetwelk aan Noorwegen geheel vreemd is; dat insgelijks het Noorweegsche Rijks-wapen op eene voor dit Rijk vernederende wijze is toegevoegd op de Zweedsche munten en op de zegels der Zweedsche beambten. Voorts verlangt zij, dat in de staatsstukken, die door Z. M. als Koning van Noorwegen, of door Noordweegsche beambten uitgevaardigd worden, Noorwegen vóór Zweden genoemd worde; alsmede, dat Noorwegen bij de behandeling van diplomatieke aangelegenheden, op gelijke wijze als Zweden vertegenwoordigd worde.

In het slot van het adres wordt gezegd, dat, hoewel aan sommigen alle deze punten van gering belang zullen toeschijnen, er echter Noorwegen als zelfstandigen Staat veel aan gelegen ligt, en de wegneming dier grieven dienen zal om den band tusschen de beide Rijken naauwer toe te halen.

SPANJE.

Berigten over Parijs van den 22 Februarij.

Het volgend besluit van Don *Carlos* wordt door de *Gazette* van Onate medegedeeld:

Overtuigd, dat verscheiden militairen, die het Portugesche legioen uitmaken met geweld uit hun land gerukt en in Spanje gevoerd zijn, om het leger van de verovering te vergrooten, hetwelke onder den sluijer van het voorgewende regt van mijne nicht, alleen de wreedste, de meest verwoestende regeringloosheid verdedigt, zoo geloof ik, dat het oogenblik gekomen is, om aan de getrouwe Portugezen in mijn leger die gerustheid van ziel te behooven, welke zij den dag verloren, dat zij zich aan den opstand overgaven, en tevens hun aanstaand lot te bepalen. Daarom verleen ik aan de Opperhoofden, officieren, sergeanten, corporaals en soldaten van genoemd Portugeesch legioen, welke in de rangen van de dapperen, welke mijne regtvaardige zaak verdedigen, overkomen, eene verhooging overeenkomstig met de strijdmagt, welke zij medebrengen, indien zij alleen overkomen, zullen zij hunne respective rangen behouden. Gij zult de noodige dispositien geven, om het tegenwoordig besluit uit te voeren, aan de Opperhoofden en Autoriteiten bevelende, om aan de aangewezen vreemdelingen de dienstbetoonigen te verleenen, welke zij hun verschuldigd zijn, aan de Overheid der burgren en steden, om hun bescherming te verleenen en de hulp, welke zij op hunnen weg zullen noodig hebben.

Gezeekend door de hand des Konings.

Aan het Koninglijk Palais te Aldoain, 10 Februarij 1837.

A. Don *Manuel Maria de Medina, Verdes y Cabagnas.*

— Men schrijft van Ernani, 15 Februarij:

Al wat men zou kunnen zeggen van de geestdrift van onze soldaten zou beneden de waarheid zijn. De krijgsbenoodigheden zijn in grooten overvloed voorhanden; ieder man heeft zijnen gueden voorraad patronen. Torre-Rica en Fontarabie hebben eene voldoende bedekende artillerie. Maar de grootste toevlugt van onze vijf-willigers is de bajonnet: de bajonnet is het wapen van den moed en de zeekerheid. Wij verkrijgen ieder oogenblik nieuwe versterking. De Christinos van Navarre zijn weer binnen Pampelona gevlokken. Alles ondertusschen duidt eenen aanval aan, van den kant van den Bastan; maar wij zijn zoo gesteld, dat wij de 7000 man, die ons van daar aanvallen, zeer goed zullen ontvangen.

— Brieven van de grenzen van Spanje berigten, dat zeker persoon getracht had Don *Carlos* door een pistoolschot te dooden, doch dat hij, vóór zijne misdaad volvoerd te hebben, was in hechtenis genomen.

— Men schrijft uit Madrid den 19 Februarij, als volgt:

Uit la Mancha wordt gemeld, dat nabij het plaatsje Granatula aan de bende van *Palillos*, die 7 tot 800 man aanvierde, door eene constitutionele afdeeling van niet meer dan 150 soldaten eene geduchte nederlaag is toegebragt, hebbende de insurgenten 90 der hunnen aan dooden verloren, benevens 60 gevangenen, die terstond werden gefusilleerd; de vlugtelingen werden vervolgd.

— Uit San-Sebastian is een Engelsch gevolmagtigde aangekomen om bij het Gouvernement aan te dringen op het zenden van gelden en andere benoodigdheden aan het legioen van *Evans*, ten einde hem in staat te stellen te verder te kunnen trekken.

Berigten over Parijs van den 23 Februarij.

De Koningin heeft den 10den dezer een besluit genomen, waarbij bepaald wordt, dat in de maand April aanstaande, eene buitengewone wapenschouwing zal gehouden worden van alle corpsen van het leger, en de Minister van Oorlog ten dien einde in iedere provincie eene Commissie benoemen zal, om die wapenschouwing te houden.

— De Minister van Justitie te Madrid heeft aan de Regenten in de hoofdsteden provincien de volgende circulaire gezonden.

De vrienden van de nationale zaak bedienen zich van de vrijheid der drukpers, om de Cortes te belasteren, aan welke het opgedragen is, om de grondwet te vormen. Zoodanige schanddaden zullen zonder twijfel de verontwaardiging van uw Geregtshof opgewekt hebben; ondertusschen is het noodzakelijk, dat gij aan de Procureurs-fiscals het bevel geeft, om over de dagbladen en drukpers te waken. Zij zullen bijzonder die geschriften moeten vervolgen, welke aanporing tot opstand bevatten, of strekking hebben, om de openbaren rust te storen, met behulp van grondbeginselen en leerstellingen, welke ten doel hebben, om de beraadslagingen der Cortes aan te randen, het haar verschuldigd ontzag te ontrekken, en te beletten, dat zij aan de bevelen van de Overheid aan te zetten. Zoodanig is de wil van H. M.

— De Regent *Cabrera*, die voor eenige weken den Minister *Mendizabal* heeft in't geweld, en wien men gezegd had, dat over zes maanden verkiezingen zouden worden gedaan, maar dat hij alsdan gelegenheid zou hebben zich duidelijk te verwijderen, heeft eene proclamatie aan *Merida* gezonden.

— De Minister van Financien heeft in eene der laatste zittingen der Cortes gezegd, dat het Gouvernement zich het gevorderde aantal paarden niet had kunnen aanschaffen, hoewel de fondsen voorhanden waren. Er waren, zeide hij, thans 1400 man ruiterij in de stad, de inspecteur van dat wapen had de gelden voor den aankoop van paarden ontvangen, en ondertusschen had men niet meer dan *honderd* paarden kunnen vinden. — Hieruit vloeit voort, dat het Gouvernement zeer in het naauw zit, wanneer het manschappen, wapenen en equipementen heeft, zoo kan het zich scheer niet, wanneer het noodig is, tegen eenen aval van Carlisten verzetten, hetgeen men zeer waarschijnlijk zien zal, als de operatien beginnen, waarvan de spraak is.

ITALIE.

Milaan den 2 Februarij. Volgens sommigen onzer bladen, zou de reis, welke het bekende Engelsche Parlements-lid, Dr. *Bowring* thans door Italiën gemaakt heeft, op last zijner Regering geschied zijn, en ten doel hebben gehad, de benoodigde voorafgaande onderzoekingen te doen, tot het aanknoopen van naauwere handels-betrekkingen tusschen Engeland en Italiën en het openen van een nieuw vertier, voor de voortbrengselen van eerstgemeld Rijk.

DUITSCHLAND.

Z. K. H. de Kroonprins van Pruissen, die onlangs zeer ongesteld is geweest, is wederom volkomen hersteld en van Berlijn naar Stettin op reis gegaan.

— Uit de stad Ungvar, in Hongarije, wordt het volgende geschreven:

Een zeer groot ongeluk heeft onze stad getroffen. De rivier Ung plotseling zeer gezwollen en buiten hare devers getreden zijnde, is in minder dan een uur hare gewone hoogte onderscheiden voeten te boven gegaan, en op verscheiden deelen des namiddags ten 3 ure de stad binnengedrongen. Des nachts is het nog verschrikkelijker geworden, daar alle benedenverdiepingen onder water zijn gezet en de bewoners genoodzaakt waren op de zolders te vlugten. Omstreeks middernacht is hier water gevallen. Onderscheiden schade is aangegt en drie menschen zijn omgekomen.

— Te Leiwen, in de landkreits Trier, werden in den nacht van den 25 op 26 januarij, tusschen 12 en 1 ure, twee tegen elkander overstaande vuurzuilen, aan den gezigtcirkel, waargenomen. Rekkelijk verspreidden een zoodanig licht, dat, bij de wederkaatsing door de gebouwen, men meende, dat deze laatsten in volle vlammen stonden; nu en dan zag men houten uit die zuilen voortkomen, even als of het bliksemde. Deze verschijning duurde omtrent een half uur. Het is opmerkelijk, dat in denzelfden nacht op meer dan eene plaats eene aardbeving heeft plaats gehad.

GROOT-BRITANNIE.

Londen den 22 Februarij. In het Lager-Huis is Maandag het rapport der Commissie van onderzoek naar den staat van zaken in Nede-Kanada, ter tafel gebragt, en Lord *Russell* heeft aangekondigd, dat over 8 dagen de Ministers hun gevoelen over dit gewigtig onderwerp aan het Huis zouden mededeelen.

Dien zelfden dag en Dingsdag, zijn in dat huis de beraadslagingen over de wet op de Iersche corporatien voortgezet. De leden, die tot de Hervormde en die tot Behoudende partij behooren, hebben voor hunne onderscheidene inzigten met hevigheid het woord gevoerd.

Zoo mogelijk is de geest, die in deze beraadslagingen heerscht, naar het blijkt, nog bitterder dan in het vorige jaar, hetgeen daaraan moet worden toegeschreven, dat de Torys al hunne krachten inspannen, om, zoo mogelijk, het bewind den voet te lichten, en zij weten, dat, indien zulks hun thans niet gelukt, de kans voor hen voorteerst wel voor goed vervlogen is. Dat tevens de eensgezindheid tusschen de Zuster-eilanden langs dezen weg wenig bevorderd wordt, is wel aan geen twijfel onderhevig. In het ministeriele avondblad komt er voor uit, dat het aldus aan het behoud van de Unie begint te wanhopen.

Men is zeer benieuwd naar den uitslag der stemming, daar de Minister Lord *Russell* openlijk verklaard heeft, dat daarvan het al of niet staande blijven van het tegenwoordig Kabinet afhangt. Ook wordt hier veel van eene op handen zijnde ontbinding van het Parlement gesproken.

Tot de onderwerpen, welke de algemeene aandacht insgelijks in groote mate bezig houden, behoort de voortgezette strijd over de belasting ten behoeve der gevestigde kerk. Terwijl van alle zijden petitien tegen de voortduring daarvan, alhans op den bestaanden voet, inkomen, worden er in beide Huizen niet minder ingediend om op het behoud er van aan te dringen, en laatstleden Zaterdag is in de groote zaal der Vrijmetselaars-loge in deze hoofdstad, eene vergadering van ongeveer twaalf honderd zeer deftige leden, onder voorzitting van Lord *Roden*, gehouden, ten einde, door het opstellen van een soodanig verzoekschrift, zoo mogelijk, de nadeelen te voorkomen, welke de heerschende rust door het geboor geven aan de pogingen tot afschaffing dier belasting lijden zou.

— Het water van de Theems is den 20sten zeer hoog gezwollen, zoodat eene aanzienlijke uitgestrektheid van de stad overstroomd is, en veel eigendom verloren raakte. Drie uren lang hield die overstrooming aan, toen begon het water te vallen.

— Het Britsche schip de *Jane and Margaret*, den 6den dezer van Liverpool naar New-York vertrokken, moet volgens hierheen gekomen stellige rapporten, tusschen gemeld oktrip en den 14den, schipbreuk geleden, en behalve het scheepsvolk, moeten daarbij ongeveer 200 passagiers hun graf in de golven gevonden hebben.

FRANKRIJK.

Parijs den 21 Februarij. De *Moniteur* van heden deelt omtrent den vooropgenomen aanslag op des Konings leven door *Champion*, nog het volgende mede:

„*Champion* had de misdaad, tot welker volvoering hij zich voorbereidde, niet alleen uitgedacht. Verscheidene personen zijn gevat, als verdacht van medeplichtigheid aan zijne verfoeijelijke ontwerpen. De papieren, die bij een hunner en bij *Champion* in beslag zijn genomen bewijzen, dat beiden met de geheime genootschappen in verband stonden. De dood van dezen misdadiger zal dus de voortzetting van het begonnen regterlijk onderzoek niet verhinderen.

„De eerste aanwijzingen, die, thans bijna veertien dagen geleden, aan de Overheid gegeven zijn, waren vervat in eenen ongeteekenden brief, die het smeden van eenen aanslag tegen het leven des Konings aankondigde, doch zonder de personen, die zich daarmede bezig hielden, te noemen, of eenige andere aanwijzing te geven. Slechts met zeer groote moeite en na veelvuldige naspeurингen, is het der Policie gelukt, om de bron te ontdekken, waaruit deze eerste waarschowing voortkwam. Deze ontdekking heeft tot nog meer gewigtige geleid, en de aangeklaagden bevonden zich in handen van het gerecht, voor zij nog konden vermoeden, dat hunne gangen bespied waren.

„Men kan den ijver en de voorzigtigheid, die het Bestuur bij deze geheele zaak van het begin heeft gelegd, niet genoeg roemen.

„Omtrent den zelfmoord van *Champion* kunnen wij nog het volgende mededeelen: Nadat hij in den nacht van den 19den gevat en naar het gebouw der Prefectuur van Policie gebragt was, werd hij daar in een afzonderlijk gevangenishok geplaatst, en aan het toezigt van eenen bepaalden bewaker toevertrouwd. Gedurende den geheelen ochtend liet hij de grootste gemoedsontroering blijken, en herhaalde met luider stemme en bij herhaling zijn leedwezen, dat hij in zijn voornemen niet had kunnen slagen. Zijn bewaker, die gedurig in zijn hok binnentrad, en zijne bewegingen daarenboven bestendig door het traliewerk in de deur bespiedde, trachtte zijn verbittering te doen bedaren; maar *Champion* riep uit: „Laat mij met vrede! ik zal naar het plein „Saint Jacques, (de geregtsplaats) gaan; maar had men mij niet gevat, ik „zou ten minste mijn schot niet gemist hebben. Ik zou mijne zaak beter „overlegd hebben, dan *Fieschi*, en ik, ik zou geslaagd zijn!" Het was toen omstreeks zes uur namiddag geworden. De bewaker verwijderde zich, doch, toen hij na eenige minuten terugkeerde, bevond hij, dat *Champion* zich, met hulp van zijnen halsdoek, aan een der ijzeren bouten van het venster opgehangen had. Om den zelfmoord te volvoeren, was hij op zijne legerstede geklommen, die hij vervolgens met zijne voeten had weggeschopt, zoodat de strop het geheele gewigt van zijn ligchaam dragen moest, en hij dus onmiddelijk stikken moest. De bewaker haastte zich om hem los te snijden, en riep den hem onderschikte overige beambten der gevangenis te hulp. In weerwil van hunne pogingen en van de medewerking eens geneesheers, wien men dadelijk had gaan halen, was het niet meer mogelijk, om *Champion* in het leven terug te roepen.

Champion wordt in de verschillende berigten afgeschilderd als een hoogst onzedelijk mensch, die reeds sedert de omwenteling van 1830 bij de Parijsche Policie als zeer revolutionnair gesteund bekend stond. Onder anderen had hij op het einde van dat jaar tot degenen behoord, die het Parijsche volk tot den moord van de gewezene Ministers van *Karel X* wilden oprijen.

De Policie had hem destijds thans doch gaarne laten gaan. Ook hem sedert 1832 uit den weg verdwijnen, als wanneer hij zich voor de dienst van *Don Pedro* heeft doen aanwerven. Men zegt, dat onder zijne papieren een brief gevonden is van *Mercier*, die onlangs *Prins Ferdinand*, den gemaal der jonge koningin van Portugal om het leven heeft willen brengen. Den haat van *Champion* tegen Koning *Lodewijk Philips* heeft hij nimmer verheeld. Als hij, hetgeen dikwijls gebeurde, te veel wijn gedronken had, hoorde men hem de grootste beledigingen tegen den Vorst slingeren. Hij moet deswege in de laatste maanden zelfs eenmaal in hechtenis genomen zijn. Overigens hoorde men hem in den laatsten tijd verscheidene malen hooren zeggen, dat hij op het plein van Saint Jacques zijn einde aan vinden.

— In de zitting van de Kamer van Afgevaardigden van den 20sten, heeft de Maarschalk *Clausel* gezegd, dat hij zich zou verantwoorden, tegen de perikelen van Afrika ingeleverd. Hij zeide, dat dezelve uit Parijs afkomstig waren en de Kruger ingeschoten waren.

— De *Bon Sens* zegt: De ontbinding der Kamer is naar het schijnt beslist. De berigten wegens de verkiezingen schijnen voor het Ministerie gunstig te luiden. De wederverenigde legitimisten hebben zeer geruststellende betoten gegeven. In alien gevalle zal de goedstemming der wet van de 60 millioen voor de publieke werken worden afgewacht. Men hoopt dezelve tot eenen krachtigen hefboom te maken.

— *Den 22 Februarij.* Uit Bona meldt men van den 4den Februarij:

De verwoesting der Casbah is eene hoogst rampspoedige gebeurtenis. Voorteerst heeft zij ons van een groot aantal dappere soldaten berooid, want zonder overdrijving hebben er 150 op het appel gemankeerd, en een gelijk getal zal voortaan tot de dienst onbekwaam blijven; wijders hebben wij eene groote hoeveelheid munitien, approvisionnementen en goederen verloren; en, wat nog het smartelijkst van alles valt, zijn de gebouwen vernield, die kortelings waren opgerigt, en die zoo nuttig waren tot huisvesting der troepen in eene stad, die van soortgelijke hulpmiddelen zoo zeer is ontbloot.

Het schouwspel, hetwelk den 30 Januarij de Casbah opleverde, was ontzettend; allerwege zag men graagbaren op welke gekwetste militairen door hunne kameraden naar de hospitalen gebragt werden; de manschap der bezetting was bezig de puinhoopen op te ruimen, van onder welke nu en dan verminkte en onkenbare lijken opgedolven werden. Gedurende de volgende dagen hebben de soldaten en de inwoners met ijver voortgearbeid. Ware de ramp des nachts gebeurd, zouden er meer dan 600 menschen bij hebben moeten omkomen.

— Voor de eerste kamer van de regtbank der Seine heeft gisteren eene zaak gediend van de heeren *Robaglia* en *Jourdan de Pontillac*, tegen Paus *Gregorius XVI*. Deze heeren zeggen, dat in 1833 den Paus hun het regt heeft verleend om te Rome eene nieuwe bank van leening op te rigten, op den voet van eene nationale bank. Daarop steunende, hadden zij eene maatschappij gevormd met de bankiers *Kerbist* en *Dehaes* te Brussel, en zich daarenboven verbonden om aan den heer *Lecharpentier*, toenmalig wisselagent te Parijs, een belangrijk getal obligatien, door de maatschappij uit te geven, ter hand te stellen, tegen een bepaalden prijs en binnen den tijd van veertien dagen na hare uitgifte. Dit geschiedde in 1833 en tot nog toe heeft de heer *Lecharpentier* die obligatien niet ontvangen, weshalve hij de heeren *Robaglia* en *Jourdan de Pontillac* oordeelt om hunne verpligtingen gestand te doen, of hem eene beduidende schadevergoeding uit te keeren. Deze antwoorden, dat het niet hunne schuld is, zoo zij hunne belofte niet hebben nagekomen, maar dat dit het gevolg is van eene persoonlijke daad van den Paus, en van het intrekken der door hem vroeger verleende autorisatie. Zij hebben derhalve op hunne beurt tegen den Paus eene actie begonnen, en daar hij geen avoué gevoeld heeft is tegen hem default verleend. Zonder twijfel zal men hiertegen van den kant van den Paus in opposicie komen.

— *Den 20 Februarij.* De *Militaire* meldt het volgende:

Drie personen zijn eergisteren, den jaardag der aanslag *Fieschi*, *Morey* en *Pépin* volmaakten moordtuig, gevangen genomen op hier ongeveer, dat zij bloemkransen nedergelagen op de grafsteden van laatstgenoemden veroordeelde in het kerkhof Mont-Pernasse. Deze personen zijn terstond ter beschikking van de Justitie gesteld.

Deze manifestatie verwekt misschien eenemeuwe mate van gewigt, wanneer men daarmede in verband beschouwt, hetgeen dagen te voren had plaats gehad. In de Fransche kerk van den abt *Auzou* was ter eere van *Pépin* tegen dien zelfden verjaardag eene lijkdienst aangevraagd. De convocatiebrieven, die, gelijk de tekst zulks voldingend doet zien, waren gerigt aan de *broeders en vrienden* in de hoofdstad, luiden alduś:

„Gij wordt verzocht de lijkdienst bij te wonen van den burger *Pepin*, die in het jaar 44 der republiek door de thermidoristen is onthoofd. — *Heil en Broederschap.*

— Zoo als bekend is, is eene zekere dienstmaagd *Sagée*, welke bij den uitdrager diende, die den naamloozen brief aan den Koning geschreven heeft, en met *Champion* eenen minnehandel had, gevangen genomen, de *Gazette des Tribunaux* meldt thans, dat deze onderscheiden personen aangewezen heeft, met welke *Champion* in betrekking stond, onder anderen zekeren *Janvier*.

— De benoeming van den Hertog *van Orleans*, tot Opperbevelhebber over de expeditie tegen Constantine, wordt thans algemeen bekend gemaakt. Den 15 Maart zou hij zich met eenen talrijken staf inschepen. De Generaal *Schramm* zal Chef van den staf zijn.

Gelijktijdig met den togt tegen Constantine zal de Generaal *Bugeaud* naar Tlemecen moeten vertrekken, om de beweging van de troepen van Marokko gade te slaan en *Abdel-Kader* te beletten den togt tegen Constantine te verontrusten. Deze afdeeling zal uit 8,000 man bestaan.

MENGELINGEN.

SANDWICHS-EILANDEN.

(Vervolg en slot.)

In de tongvallen van Hanonaii en Taïti eindige elke lettergreep, en dus ook elk woord met eene klinkletter; het zoude eenen bewoner dier eilanden onmogelijk zijn een woord uit te spreken, dat met eene medeklinker eindigt; hij voegt er onwillekeurig eene klinker bij. Op deze wijze zijn de namen van de zendelingen *Nott* en *Ellis*, *Notti* en *Elike* geworden: in dezen laatsten naam vervult de *k* de plaats van de *s*, welke aan de taal ontbreekt, en door de inboorlingen niet kan worden uitgesproken.

De Polynesische taal verschilt veel van alle bekende talen, niet alleen door de woorden, maar nog door verschillende merkwaardige trekken. Geene andere taal is er, welke over eene zoo groote uitgestrektheid verspreid is, en waarvan de dialekten zoo weinig van elkander verschillen, in weerwil der afstanden en het getal van de verschillende volken, die dezelve spreken.

De vertaling van het Nieuwe Testament, waarmede de Zendelingen zich hebben bezig gehouden, heeft veel moeite gekost, daar vele woorden geene beteekenis in die nieuwe taal hebben, zoo als b. v. de woorden *geloof, heiligheid, troon, engel, duivel.* Om eenen engel aan te duiden, gebruiken zij het woord *akua*, God of godheid, of *kanakatele*, vliegende man. De vertalingen nazienде, welke wij in handen hebben, hebben wij opgemerkt, dat het woord *God* overgebragt is door *Akua*, dat in die taal eene andere beteekenis heeft, en in het algemeen een kwaaddoenden, gevreesden geest schijnt aan te duiden. Hoe kan nu dit zelfde woord de Voorzienigheid beteekenen? Is het niet te vreezen, dat deze en andere onjuiste uitdrukkingen, bij deze nieuwe Christenen denkbeelden zouden herinneren, welke men veranderen moet. Bij de vertaling der Heilige Schrift den naam der afgoden in plaats van die des waren Gods te stellen, is niet vertalen: het zoude beter zijn een nieuw woord in te voeren, daar men een nieuw denkbeeld had uit te drukken. Den vermaarden *Elliot* kunnen wij tot bevestiging van dit ons gevoelen aanhalen. Deze heeft zijne Indische vertaling van den Bijbel, betiteld: *op Bibliam God.* Hij heeft den Engelschen naam van de Godheid behouden, liever dan eenig woord van de taal des lands te gebruiken, en in het geheele werk gebeurt het hem niet, eene uitdrukking te bezigen, welke aan bijgeloof zoude kunnen doen denken.

Door dit een en ander is de dwaling der aardrijkskundigen en anderen, welke de Polynesische taal als een tongval van het Maleisch aanzagen, hersteld. Het is dus niet bewezen, dat Polynesie door Azië is bevolkt geworden: met even weinig grond zoude men kunnen zeggen dat Polynesische kolonien zich op het vaste land van Azië zouden hebben gevestigd.

Het onderwijs maakt er groote vorderingen, en is er zeer doelmatig ingerigt. Er zijn scholen in alle dorpen, en de leermeesters zijn inboorlingen. De oorlogen hebben opgehouden, de barbaarschheid vermindert; het Gouvernement, hoewel despotisch, begint ingevolge vaste wetten te handelen, en weldra zal hetzelve rijp zijn voor eene regelmatige en volledige wetgeving. Het groudgebied, dat in arrondissementen verdeeld is, heeft administrateuren ontvangen, die door den Koning en zijn bestuur worden bewaakt, en het bestuur is zeer matig. De kunsten worden beoefend, en de beschaving maakt snelle vorderingen, terwijl de godsdienst, op vele plaatsen regelmatig gehouden wordende, aankondigt, dat dit land eene nieuwe vordering van het Christendom is. Ziedaar voorzeker schoone resultaten, eene edele belooning voor de werkzaamheden en opofferingen der zendelingen, voor de volharding, welke hun alle hinderpalen heeft doen te boven komen.

Op de Sandwichs-eilanden worden de Amerikaansche zendelingen door de opperhoofden aangemoedigd. Meer dan duizend kinderen ontvangen onderwijs in de scholen. Wel is waar, heeft de dood van *Riho-Riho*, de zendelingen van eenen beschermer en eenen vriend beroofd, wiens hulp magtig toebragt tot de algemeene hervorming, welke zij ondernomen hebben; maar het schijnt dat dit verlies geenen grooten invloed op hunnen toestand heeft uitgeoefend, en hunne zaken hebben geenen achteruitgang ondergaan. *Karaimokoi*, opperhoofd van den raad, een zeer kundig man, en welken de Engelschen gewoonlijk *Billy Pitt* noemen, heeft niet opgehouden hunne zendingen te begunstigen. Hij wordt nagevolgd door den Gouverneur *Kuakini*: beiden kunnen lezen en schrijven in hunne taal, hetgeen gemakkelijker en aanlokkender voor hen was dan eene vreemde taal. De voortgangen der kunsten hebbeh die van het onderwijs gevolgd: thans vervaardigen de inboorlingen geene kano's, maar schepen en weten dezelve te bevaren als Europesche matrozen. Eene regelmatige gemeenschap is tusschen alle eilanden van dezen Archipel daargesteld, en de schepen, welke daarmede belast zijn brengen ook bijna altoos eenige brieven over.

De voordeelen van den handel worden op de Sandwichs-Eilanden gewaardeerd, en de ondernemingen worden van dag tot dag talrijker en belangrijker. *Tamhamicha* was de eerste, die trachtte eene lading Sandal-hout naar China te zenden; hij trok er geen voordeel van, en wilde geene tweede proef nemen. *Riho-Riho* had een schip met zout geladen, maar Kamschatka gezonden; hij was over deze speculatie zeer te vreden. Eindelijk heeft *Karaimokoi*, in gezelschap met de dochters des overledenen Konings, een brik uitgerust, welke bij de terugkomst eene winst van 12,000 dollars opleverde. De gelukkige ligging van dezen Archipel verzekert hem een aandeel in de vorderingen van den handel tusschen de tegenover elkander gelegene kusten van Amerika en Azië, bijaldien hetgeen de inwoners met hunne eigene krachten zullen ondernemen, naar mate de nijverheid en de ontginningen er meerdere uitgebreidheid zullen hebben. Hoewel de Sandwichs-Eilanden op verre na niet de grootste van Polynesie zijn, zullen zij er lang de hoofdplaats of ten minste het middenpunt der handelsbetrekkingen van wezen. Gemakkelijke havens, ruime baaijen met veilige ankerplaatsen, zijn voordeelen, welke zij niet kunnen verliezen, en die de zeevarenden ten allen tijde zullen erkennen.

Een gevulkaniseerde grond kan niet vruchtbaar zijn dan op de plaatsen alwaar de lava ontbonden is; dus is om deze reden alleen, een groot gedeelte van Hanonaii tot eene onvruchtbaarheid van verscheidene eeuwen gedoemd. Het overige gedeelte van het eiland, door hooge met sneeuw beladene bergen overdekt, laat slechts weinige pleinen tot bebouwing over.

Een andere hinderpaal tegen de vorderingen van den landbouw, is de schaarsheid van het water: er zijn geene beken, welke in de zee uitloopen, dan alleen in de baai van Waiaké, op de oostkust van het eiland. In den tegentijd zijn de stroomen, welke van de bergen vallen, veeleer middelen van vernieling dan van vruchtbaarmaking. Zoo de natuur de inwoners, wat de groeijing betreft, stiefmoederlijk behandeld heeft, weten zij in deze behoefte door hunne nijverheid te voorzien; zelfs vóór de komst der Europeanen, kweekten de bewoners van Hanohaii planten voor het levensonderhoud, rot aan de grensscheiding der eeuwigdurende sneeuw, want de behoefte aan water heeft hen op sommige plaatsen genoodzaakt hunne dorpen op eene zoo aanzienlijke hoogte te plaatsen. Hun voornaamste voedsel bestaat in eene soort van *colorase* (*arum esculentum*), waarvan eene zeer sappige soort in de lage vlakten groeit, terwijl eene andere min smakelijke maar zeer eetbare, in de zandige gronden der bergen wordt gevonden.

Bij mangel aan dieren, die den mensch in zijn werk kunnen helpen, zal de voortgang van zekere takken van nijverheid zeer langzaam gaan. Thans verlischt de vervaardiging van schepen veel moeite wegens het vervoer van hout. De handel in Sandal-Hout kan niet dan met honderde werklieden worden gedreven, die niet gebruikt worden om de boomen te kappen, maar om dezelve uit de bergen te vervoeren, alwaar zij groeijen.

Hoewel men geene eigenlijke ijzermijnen heeft ontdekt, kan men echter als vatbaar voor ontginning aanmerken, de ontmetelijke verzamelingen magnetisch zand, welke den vuurberg van Kairaouea omringen; maar middelerwijl moeten de Polynesische volken zich die zoo nuttig metaal en de verschillende gereedschappen, welke daarvan worden vervaardigd, door ruiling verschaffen. De oogenblik wanneer zij zich van deze afhankelijkheid zullen kunnen vrijmaken, is nog zoo ver, dat het onnoodig is er aan te denken.

De Zendelingen te veel zaken te gelijk op de eilanden hebbende te verrigten, konden zich noch met de financien, noch met het militair systema en de openbare administratie bezig houden, voor zoo ver dezelve geene betrekking hadden op Godsdienst of zeden. Van eene andere zijde hebben de Engelsche reizigers ons slechts zeer onvolledige inlichtingen herreffende deze door de Zendelingen verzuimde punten gegeven. Er zal dus eene nieuwe reis moeten worden gedaan, om eene volledige kennis van deze belangwekkende natie te verkrijgen.

LICHTE SCHIJN VAN DEN OCEAAN.

De Luitenant *Ingells* verhaalt dat hij, zich des nachts in de zee badende, dikwijls met verwondering de lichtstralen had opgemerkt, welke daarmit schijnen te schieten. Eens sloeg hij met den arm tegen eene kleine weeke massa, waaruit op eens verscheidene vlammen te voorschijn kwamen. Te vergeefs trachtte hij er zich meester van te maken, dezelve werd onzigtbaar, zoodra er door aanraking licht uit was gesproten. Hetzelfde verschijnsel werd herhaalde malen waargenomen; en nu meende de heer *Ingells* eenige warmte te gevoelen, wanneer hij een zoodanig ligchaam aanraakte, iets waarvan hij weldra de overtuiging kreeg.

Reeds lang te voren had hij de massa's vlak eijeren opgemerkt, welke de vloed op den oever brengt: in den aanvang is het slechts eene massa doorschijnende gelei; weldra, wanneer het den invloed van de zonnewarmte ondervonden heeft, vertoont het ei een klein ondoorschijnend vlekje nabij het middelpunt; vervolgens teekent zich rondom dit punt een roode kring; men ziet eene soort van onregelmatige polsslag, vergezeld met de ontwikkeling van zekere witte en roode, zamentrekkende draden, die zich in verschillende rigtingen verspreiden. Later ziet men een zwart punt te voorschijn komen, dat weldra een wel gevormd hoofd heeft, en ten slotte ziet men het gelijk uit deze massa het volmaakt dier jagen, dat alle levensbeginselen schijnt te bezitten.

De overeenkomst van dit ovaal met de lichtgevende ligchamen, welke in het water worden waargenomen, werd door den heer *Ingells* bevestigd. Hij slaagde er in eenige dier lichtgevende ligchamen meester te worden, en zag dat de kracht der verlichting in een punt gevestigd was, volmaakt gelijkende op dat, waarvan wij spraken. De lichtstralen, welke men te weeg brengt door de massa met een penseel te bewegen, gingen van dit punt uit, in lijnen, wat de lengte en leiding derzelve betreft, gelijk aan de breede roode streepen, welke uit hetzelfde punt voortkwamen.

ZEE-TIJDINGEN.

In Tessel binnengekomen K. B. Tippema, van Londen, B. E. Bull, van New-Castle.

Het schip *Concordia*, Kapt. J. D. Diets, van Amsterdam naar Suriname, te Harwich binnen, heeft den 20 Febr. de reis voortgezet.

Het schip *Adrianus Jacobus*, Kapt. A. Plokker, van Rotterdam naar Baltimore, te Deal binnen, heeft deszelfs reis voortgezet, doch is den 20 Febr. te Deal uit zee terug gekomen.

De schepen *Churrucana*, Kapt. Arana, van Havana, en *Johanna*, Kapt. J. G. Frudden, van Smyrna naar Amsterdam, zijn den 20 Febr. te Portsmouth binnengeloopen; het eerste om order en het laatsten met verlies van het roer en zware schade aan de zeilen; ligt quarantaine.

Het schip *l'Aimable Lucette*, Kapt. Eduard Faisant, met 9470 drooge-huiden, van Buenos Ayres naar Rotterdam, is den 20 Febr., na eene reis van 80 dagen, wegens gebrek aan proviand, ziek en met zware schade aan het rondhout en de zeilen, te Gowes binnengeloopen.

Arrivementen: Te Baltimore Kapt. L. Storr, te New-York G. Kempton, en te Hull W. Bragh, allen van Rotterdam.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 25. Februarij 1837.

		Gebl.			Gebl.
Nederlanden.			**Spanje.**		
Werkel. Schuld 2½ pCt.	53⅛ a 53⅜	53⅛	Nieuwe 1835 ₤855 pCt.	22⅛ a 25⅛	25⅛
Dito —— 5 ——	100⅜ a 100⅝	100⅛ Pd.	Dito onbep. st.	— a —	—
Uitg. ——	— a —	—	Dito passive	— a —	—
Kans-Biljetten	23¾ a —	—	Dito uitgest.	— a —	—
Amort. Syndic. 4½ —	93⅛ a 93⅝	93⅝	Coupons 1 *Nov*	— a —	—
—— 3½ —	76⅛ a —	—	**Oostenrijk.**		
Hand.-Maats. 4½ —	185⅝ a 185½	185⅛	Obl. *Coll.* & C° 5 pCt.	— a —	—
Nieuwe dito 4½ —	— a —	—	Certificaten	— a —	—
Frankrijk.			Idem 2½	— a —	—
Inschr. Grb. 3 pCt.	— a —	—	Oud Metaliek 5	54⅛ a —	—
—— 5 ——	— a —	—	Idem 5	— a —	—
Rusland.			Dito in *Lond.* 5	— a —	—
Gb. *H.* & C°. 1798 5 pCt.	103⅛ a —	—	Bank-Actien 3	— a —	—
—— 1822½ 5 —	103⅝ a —	—	**Napels.**		
Ins. en Certif. 6 —	65⅛ a 65⅜	—	Certificaten 5 pCt.	— a —	—
—— 1822½ 5 —	94⅛ a 94½	—	Dito in *Napels* 5	— a —	—
Pruissen.			**Griekenland.**		
Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	— a —	—			
Aandeelen van dito	110⅛ a —	—	Obl. 1. l. gr. *l. st.* 5 pCt.	— a —	—

De Prijs van de Boter aan de Waag binnen Leyden.

Zaterdag den 25. Februarij 1837.

Van 33 tot 36 à 37 gulden.

ZUTPHEN den 19 Februarij. Door de beroeping van onzen Leeraar *C. H. C. Ingers*, naar de Evang. Luth. Gemeente te Rotterdam, is door de groote Kerkeraad het volgend *twaalf-zes*- en *drietal* van Predikanten geformeerd en in Alphabetische orde gesteld:

Zwaelftal: DD. *Bakker*, te Gorkum; *Becker*, te Vlissingen; *Buhrman*, te Breda; *Dusseau*, te Winschoterzijl; *Schultz Jacobi*, te Kuilenburg; *Kinderman*, te Edam; *Koch*, te Wildervank; *Langenaaken*, te Bodegraven; *Mansson*, te Doetinchem; *de Meijere*, te Pekel-A; *Michelse*, te Purmerende, en *Reudler*, te Woerden.

Zestal: DD. *Buhrman*, *Schultz Jacobi*, *Kinderman*, *Koch*, *Langenaaken* en *Reudler*.

Drietal: DD. *Schultz Jacobi*, *Koch* en *Reudler*.

Uit dezen zal de Synode benoemen den Weleerw. zeer geleerde Heer JOH. CHRIST. SCHULTZ JACOBI, Evang.-Luth. Predikant te Kuilenburg.

* * De *Provinciale Commissie van Onderwijs in Zuid-Holland* zal, in het *Provinciaal Gouvernementshuis* te *s-Gravenhage*, vergaderen op Paasch-Dinsdag, des avonds te zeven uren. Allen, die verlangen gexamineerd te worden, behooren zich, met hunne geboorte-attestes, en reeds verkregen acten van algemeene bekwaamheid voor de Commissie te vertoonen, na ten minste anderhalve week te voren het voornemen daartoe, ieder aan den Schoolopziener van zijn District, onder bijvoeging van voldoende getuigschriften in alle verrekkingen, te hebben te kennen gegeven. Zulken, die *Meer* dan den derden of vierden Schoolonderwijzersrang staan, worden genoodigd tegen *Donderdag den twintigsten*, alle anderen tegen *Woensdag den negentienden volgenden Maart* 1837, des morgens te 9 ure.

A. BLUSSÉ DE JONGE,
Lid en Secretaris der Commissie voormeld.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Op Maandag den 27. Februarij

De GROOTE WERELD en GOEDHARTIGHEID, een FAMILIE-TAFEREEL, *Tooneelspel*, in 2 Bedrijven, naar het Hoogduitsch van *F. W. Ziegler*.

Na hetzelve: DE TURKSCHE GEZANT, *Blijspel*, in een Bedrijf, naar het Hoogduitsch van *A. von Kotzebue*, door den Heer *J. S. van Lennep Wzn.*

Waarin door Mejufvr. M. SAILLARD LES *eene Pas de Schawl* gedanst, door Mejufvr. RUFFA *eene Romance* gezongen, en door Mejufvr. M. HENSSLER *een Duchtlied*, geëtiteld ONSCHULD, voorgedragen zal worden.

HALVE LOTEN worden eerst NA *half negen ure* uitgegeven.

(De Aanvang te zes ure.)

* * Den 20 Februarij 1837 overleed te LEYDEN, Mejonkvrouwe EMERENTIA JOHANNA VAN REVERHORST, in den ouderdom van ruim vier en zeventig jaren.

* * Heden is overleden mijne Echtgenoot ADRIANA HENDRICA NOORDZIEK, in den ouderdom van 33 jaren, mij nalatende 3 Kinderen, te jong om nu reeds verlies te beseffen.

LEYDEN, in Februarij 1837. JACOBUS COUVEE Gz.

Op verlangen van de Overledene zal er geen uitvlijkte rouw worden gedragen.

* * Heden overleed, in den gezegenden ouderdom van 78 jaren, Vrouwe JOHANNA ELISABETH CREYGHTON, Weduwe wijlen den Wel-Edelen Geboren Geëchegen Heer GOSWERUS JACOB VAN PERSYN, *COUWENHOVEN*, onder Katwijk,

den 23 Februarij 1837.

Eenige Bekendmaking.

* * ZUIVERING VAN HYPOTHEKEN.

Bij geregistreerd Exploit van PIETER KAREL DOEFF, *Deurwaarder* bij de Regtbank van Eersten Aanleg te Leyden, in dato vier en twintigsten Februarij achtien honderd zeven en dertig, ten verzoeke van den Heer LEONARDUS VAN DOOREMAALEN, *Rentenier*, wonende te Leyden, geïnsinueerd aan Mejufvrouw ELISABETH MARIA THEODORA HANSSEN STOOK, Huisvrouw van en geadsisteerd met den Heer BARTHOLOMEUS HERMANUS WALENKAMP, en aan denzelven Heer BARTHOLOMEUS HERMANUS WALENKAMP, *Koekbakker*, als zijne gemelde Huisvrouw adsisteerende, beide wonende te Leyden; alsmede aan den Wel-Edel-Gestrengen Heer *Officier van Justitie* bij de Regtbank van Eersten Aanleg te Leyden voormeld, is kenbaar gemaakt: dat door den Ondergeteekenden, *Procureur* ter Griffie van voormelde Regtbank, is gedeponeerd een geregistreerd Copie Collationnée eener Acte van publieke Verkoop, gehouden ten overstaan van den Notaris HENDRIK ROSKES, in presentie van Getuigen, den zevenden Januarij achtien honderd zeven en dertig, alsmede geregistreerd en overgeschreven ten Kantore der Hypotheken te Leyden, den een en twintigsten Januarij daaraanvolgende, in Deel 342, N°. 6, tusschen den voormelden Heer BARTHOLOMEUS HERMANUS WALENKAMP als Verkooper, en den voornoemden Heer LEONARDUS VAN DOOREMAALEN als Kooper, behelzende den overgang van Eigendom van een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen de Stad Leyden, aan de Noordzijde van den Nieuwen Rijn, omtrent de Vischbrug, uitgang hebbende met een daaraan verbeeld PAKHUIS, in zekere gemeene Poort, uitkomende aan de Zuidzijde van den Ouden Rijn, belend aan beide zijden Mejufvrouw *Gezina Visser*, Weduwe *Franciscus Josephus Hoolen*, onder het Bon Burgstreng, N°. 67, 80 en 81, Wijk 7, N°. 9, bekend op den Kadastralen Legger onder Sectie I, N°. 26, en de voorschreve Poort, Sectie I, N°. 3, en zulks om en voor de som van *Vijf Duizend Vijf Guldens*, buiten en behalven de Kosten, Lasten en Bedingen, in het voorzeide Proces-Verbaal van Verkoop gemeld.

Het deponeeren van gezegd Copie Collationnée is geschied, ten einde te geraken tot Zuivering van het gemelde Onroerend Goed van de Legale Hypotheken, waarmede hetzelve zoude mogen zijn bezwaard, en opdat de belanghebbenden zich gedragen, ingevolge de voorschriften der Wet.

Leyden den 25 Februarij 1837.

De Procureur voor gemelden Heer L. VAN DOOREMAALEN *occupeerende*,

A. A. DILLIE.

* * Alhier is gearriveerd MICHIEL KLEIN, uit het Beijersche, van *Klein-Lanchein*, met eene Partij geleerde GOUDVINKEN, welke met en zonder aangesproken te worden, differente Aria's kunnen fluiten, is gelogeerd in het Logement *de Trasmolen*, op den Nieuwen Rijn te Leyden.

* * Iemand gelegen zijnde TE VERHUREN: Een OPTREKJE, met of zonder Tuin, of DRIE KAMERS, digt bij Leyden, adresseere zich onder Letter B, bij den Boekhandelaar C. C. VAN DER HOEK, op de Breedestraat te Leyden.

* * PUBLIEKE VERKOOPING TE *OUDSHOORN*,

op Vrijdag den 3den Maart 1837, des morgens te elf ure, in het Logement *de Vergulde Rokkam* aan 't Middenstraatje.

Krachtens vonnis der Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Rotterdam*, zal door den Notaris L. KALKOVEN, residerende te Oudshoorn, ten overstaan van den Heere *Vendurgster* in het Kanton Woubrugge, publiek worden geveild en dadelijk of wel op eenen nader te bepalen dag finaal worden toegewezen:

Een sterke en weldoortimmerde BOUWMANSWONING, met derzelver Huizing, Stallingen, Schuur, Hooiberg en verdere Getimmerten, alsmede diverse Partijen goed en weltoegemaakt WEI- en HOOILAND; te zamen groot 13 Bunders, 16 Roeden en 63 Ellen; staande en gelegen binnen den Ring des Vier-Ambachtspolders, onder Oudshoorn. Kunnende de Landen dadelijk en de Woning en verdere Getimmerten met primo Mei aanstaande worden aanvaard.

Nadere Informatien te bekomen ten Kantore van de Notarissen L. KALKOVEN te Oudshoorn en W. J. GOUDRIAAN te Haastrecht, zullende bij eersgemelden de Veil-Condities reets dagen voor de Verkooping ter lezing liggen.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.